

Samen sterven

Monoloog

door

C. HEIJDEL

&

A. FICKWEILER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SAMEN STERVEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **C. HEIJDEL & A. FICKWEILER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1998 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **1** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

DOEK OPEN

Je ziet een donker decor met een pas gedolven graf. Vanuit het donker komt een clown op die een tas draagt. Hij loopt naar het graf.

CLOWN: Beminde broeders en zusters. Wij zijn hier bijeen om (*haalt uit zijn zak een ballon en blaast hem op. Loopt naar de rand van het podium en laat hem los*) onze vriend, vader, zoon, kind, te herdenken. Hij heeft mij gevraagd om jullie deelgenoot te maken van wie hij was, of wie hij wilde zijn. Hij heeft mij deze tas laten bewaren. Ik weet niet wat er inzit... De dag dat hij mij deze tas gaf, keek hij mij aan en zei "ik ga dood" En ik zei: "Ja, ik ook". En hij vroeg: "gauw?"... Dood, godverdomme dood! Dood! Welke idioot gaat er nou dood?!. En laat mij hier achter in mijn eentje. Wat zitten jullie daar nou te kijken? Zijn jullie gechoqueerd? Last van plaatsvervangende schaamte, omdat ik op een begrafenis sta te vloeken... Ik ken jullie niet. Jullie kennen mij niet. Kenden jullie hem eigenlijk wel? ... Ik kende hem wel, al jaren. En hij kende mij ook. En hij kende jullie ook, daarom vroeg hij deze domme clown, om hem te herdenken... Jullie vragen je misschien af waarom een clown?.. Hij wilde dat het yin en het yang of je kunt ook zeggen het zwart en het wit, of de lach en de traan, op zijn begrafenis zou zijn. Ik riep: "Je bent gek!" En dat ik daar niets voor voelde. Ik zei: "waarom.?".. Omdat mensen geboren worden gaan ze ook dood. Het leven is niets anders dan een gestadig sterven. Een clown is een uitvergroting van het leven en de dood zelf. Hij vertegenwoordigt onze maskers, onze stompzinnigheid, onze onhandigheid. Want wij kunnen niets. Alles moeten wij leren. Zelfs sterven. Een clown vertegenwoordigt de verbondenheid die wij met elkaar hebben en tegelijkertijd ook de afstand die wij tot elkaar voelen. En die afstand bestaat! Wij zitten hier allemaal met een andere reden. Uit verdriet, hebzucht, en sommigen zijn zelfs gestuurd. Wie van jullie zal hem over een jaar nog herinneren?... Ik weet het niet... Bij de meeste van ons zit hij nog in ons hoofd, totdat wij sterven... Of zal hij eerder vervagen, en transformeren tot een vakantiekiek in een ver land... Sommigen van ons zullen blij zijn dat het afgelopen is. En dat ze verder kunnen gaan met leven. Anderen zijn gekomen om dat het moest en gaan opgelucht weg... En ik, wat voel ik... Ik ben moe van het vechten, van het accepteren, moe van mijn tranen... Moe van het missen... Nooit meer samen. Nooit meer op het balkon kijken naar de zon die opkomt... Ik had net mijn laatste glas leeg. Het was zes uur in de ochtend. De lege flessen op tafel weerkaatsten het

eerste licht van de dag. Deden jullie dat wel eens met hem, zo'n nacht doorzakken? En dan een beetje dronken worden, een beetje maar. Vroeger toen deden we dat heel vaak... Hij liep *(doet het voor, een beetje dronken)* naar de kast in de slaapkamer en pakte deze tas en zei:” Zonder gein, ik heb nog maar een paar maanden te leven. En op mijn begrafenis moet jij deze tas uitpakken. *(in zichzelf, loopt naar het graf)* Hij is weg, wat er overbleef is een karkas, koud en kil, leeg. *(naar de zaal)* Leeg, leeg! Alleen, alleen! Alleen een vol graf met een zware kist. En ik met een volle tas. En een vol hoofd. Zijn hoofd is leeg. Alles wat hij gedacht heeft... op, weg... Ik zei: "Dat is nog maar een korte tijd" ... Hij wilde lange dagen en korte nachten. En geen chemotherapie. Geen morfine, niets. De tijd van zijn dood zou hij zelf kiezen. Kaal en kotsend ten ondergaan leek hem geen optie... En nu sta ik hier met deze tas. *(hij kijkt in de tas, en haalt er een cd uit)* Hij weet toch dat ik niet van Franse muziek hou. *(kijkt op de achterkant)* Er is een lied aangestreept. *(leest, maar spreekt geen Frans)* Mourir ensemble... Ik heb nooit begrepen wat hij aan die Franse muziek vond. Ik heb het wel geprobeerd mooi te vinden. Tenminste, hij zette het wel eens op en probeerde dan aan mij uit te leggen hoe en waarom het mooi was, is. Maar hoe leg je uit wat mooi is. Ik kan dat niet. Hij kon wel goed dingen uitleggen. *(doet het doosje open, haalt er een briefje uit, vouwt het open)* Lees dit voor!!! Lees dit voor?! *(leest een paar Franse regels van het gedicht)*

Mourir ensemble

Je comprend bien, le raisin devenue vin,
Un chaume vert, piétinée enfin,
Ils changent tout a tout et disparu
Vous êtes parti, personne ne compris.

Hoe komt hij er bij?! Hij kan dat wel willen, maar dit doe ik niet. Ik snap niet wat ik lees. *(gooit de tekst in het graf, kijkt in de tas en haalt er een fles bijzondere whisky uit. Zet de tas neer en gaat zitten, ruikt aan de fles en neemt genietend de eerste slok, laat hem wegzinken)* Oh, wat lekker. Dit smaakt naar 20 augustus 19... Wij hadden net een bergwandeling ge- maakt naar de Monte Pertido in de Pyreneeën. Het was ster-venskoud. De regen kwam plotseling met bakken uit de hemel. Kletsnat en bibberend kwamen we, toen het al donker begon te worden, terug in ons hotel in Bielsa. Die avond, terwijl we warm werden door de whisky, besloten wij dat ik zou gaan scheiden... Wat ik, toen we weer in Nederland kwamen ook gedaan heb. Misschien

kennen jullie haar niet meer. Geeft niks, ik heb haar ook nooit gekend. Maar hij, hij kende ons wel... Ik zei toch al dat hij dingen goed kon uitleggen. *(neemt nog een slok, en proost naar het graf, doet de fles dicht en zet hem weg. Pakt een jojo uit de tas, begint gelijk te jojoën "act")* Oh, dat hij die bewaard heeft. Dat moet op de lagere school geweest zijn. Wij deden dat soort dingen, hinkelen, knikkeren. Ik kan het nog... Ik had zelf een rode, maar waar die gebleven is? Ik heb hem geloof ik aan mijn zusje gegeven. Maar waarom een jojo? ...Het enige wat hij doet is op en neer gaan... Je bent net als God: zolang je aan het touwtje trekt, leeft het een eigen leven. God? God! Bestaat God?... God bestaat, tenminste voor de meeste van ons. Maar voor hem niet. Tao, yin en yang en onderbewustzijn, dat bestaat. En dat voorziet ons van een Godsbeeld. Dat beeld hebben wij nodig, om als gewortelde mensen te functioneren. Met andere woorden, wij vinden God zelf uit. Hij had het ook altijd over een collectief bewustzijn. Dat collectief bewustzijn creëert een God om ons van normen en waarden te voorzien. Hij geloofde niet in een hiernamaals. Ik ook niet, maar ik zou het wel willen. Samen, altijd samen! *(gooit de jojo in het graf... Pakt een tafeltennisbatje uit de tas)* Kijk, dit was nou zijn favoriete sport. Hoe kan je het bedenken, tafeltennis. Maar hij kon het wel ontzettend goed. Hij speelde clubcompetitie. Jullie hebben allemaal die bekens wel eens gezien. Zou hij d'r eigenlijk ballen bij gedaan hebben? *(zoekt in de tas en vindt een buisje met balletjes)* Hij heeft echt aan alles gedacht. *(probeert het buisje open te maken. Hierbij vallen alle balletjes op het toneel)* Als er een hemel is dan zit hij nu te lachen. *(hij pakt een balletje)* Als ik tegen hem speelde, liet hij me alle hoeken van de tafel zien. Hij sloeg nooit gewoon op, het was een heel ritueel. Heb je dat wel eens gezien? *(maak hier een act van.*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto